

LIBYA NEWS & FACTS

Press review over Libya, Direct Democracy and Mommar Gaddafi's action
Issued since 1996 by the CEREDD - # 2154 (serial 2) – November 17, 2010
Webmaster – Editeur : Luc MICHEL - sg@ceredd.com

" LIBYA IN GEOPO- LITICAL CONCEPTS OF PCN-NCP

« Znaczenie Libii w geopolitycznych koncepcjach Narodowej Europejskiej Partii Komunitarnej (PCN) » :

The "3rd Congress of Polish Geopoliticians" examines the role of Libya in the geopolitical concepts of Luc MICHEL and PCN-NCP and their action of support of the Libyan Jamahiriya!

Our theses meet more and more interest and attention, particularly among intellectuals and academics from Eastern Europe.

Thus the "3rd Congress of Polish Geopoliticians" - III Zjazd Geopolityków Polskich - held in Wrocław (Poland) on 21 and 22 October 2010, was an opportunity for a brilliant intervention of Komel SAWINSKI (*) entitled "Znaczenie Libii w geopolitycznych koncepcjach Narodowej Europejskiej Partii Komunitarnej (PCN)", "Libya in geopolitical concepts of PCN-NCP".

The Polish geopolitician and researcher develops longly the general transnational action of Luc MICHEL and PCN-NCP for 25 years, continued and amplified in the MEDD-RCM. And its foundations in the action of Pan-european leader and theorist Jean THIRIART , in

Photo : Luc MICHEL and Fabrice BEAUR, the leadership of the Paneuropean transnational MEDD-RCM.

Organising action for the visit of Moammar Gaddafi in Paris (December 2007).

the 60s. It outlines the important and influential role played by our Transnational Organization as a **School of thought** and **"think tank"**.

Finally, he gets to the heart of his presentation: the ties with the **Libyan Jamahiriya**, the proximity of the geopolitical thesis of Moammar Gaddafi and those of Luc MICHEL and PCN-NCP, on Eurasian Greater-Europe, the necessary emergence of a multipolar world, the Mediterranean designed as a place of common civilization, or the role of Bridge of Libya among European and African Unions.

Sawinski finally evokes the theme of **Direct Democracy** (in its Libyan and European versions), the role it plays in the thought of Luc MICHEL and MEDD-MCR as an alternative to the bourgeois parliamentarism.

The Polish version of the conference is already available on the public's Facebook Page LUC MICHEL PCN :
French and English translations are planned soon.

(*) Geopolitician, sociologist, analyst at the "Centrum Analiz Europejskiego Geopolitycznych". PhD student at the Uniwersytetu Slaskiego - University of Silesia -, he prepare a thesis on the "geopolitical ideas of Jean Thiriart".

In this issue # 2154 :

LIBYA IN GEOPOLITICAL CONCEPTS OF PCN-NCP
The "3rd Congress of Polish Geopoliticians"
examines the role of Libya in the geopolitical
concepts of Luc MICHEL and PCN-NCP and their
action of support of the Libyan Jamahiriya!

**LA LIBYE DANS LES CONCEPTS
GEOPOLITIQUES DU PCN**

Le « 3e Congrès des Géopoliticiens polonais »
étudie la place de la Libye dans les concepts
géopolitiques de Luc MICHEL et du PCN et leur
action de soutien de la Jamahiriya libyenne !

Kornel SAWINSKI :

**« ZNACZENIE LIBII W GEOPOLITYCZNYCH
KONCEPCJACH NACJONAL-EUROPEJSKIEJ
PARTII KOMUNITARNEJ (PCN) »**

**Press review in English and French over Libya, Direct
Democracy and Moammar Gaddafi's action /**
Revue de presse en Anglais et Français sur la Libye, la
Démocratie Directe et l'action de Moammar Kadhafi

**Issued since 1996 by the CEREDD (European Studies and
Research Center over Direct Democracy) /**
Editée depuis 1996 par le CEREDD (Centre Européen de
Recherches et d'Etudes sur la Démocratie Directe)

Webmaster & Editeur :
Luc MICHEL - sg@ceredd.com
Contacts/Redaction :
Fabrice BEAUR - redaction@ceredd.com

LA LIBYE DANS LES CONCEPTS GEOPOLITIQUES DU PCN

**« Znaczenie Libii w
geopolitycznych koncepcjach
Nacjonal-Europejskiej Partii
Komunitarnej (PCN) » :**
**Le « 3e Congrès des
Géopoliticiens polonais » étudie
la place de la Libye dans les
concepts géopolitiques de Luc
MICHEL et du PCN et leur
action de soutien de la
Jamahiriya libyenne !**

Nos thèses rencontrent de plus en plus d'intérêts et d'attention, en particulier dans les milieux intellectuels et universitaires d'Europe de l'Est.

Ainsi le « 3e Congrès des Géopoliticiens polonais » – *III Zjazd Geopolityków Polskich* –, organisé à Wrocław (Pologne) ces 21 et 22 octobre 2010, a été l'occasion d'une brillante intervention de Kornel SAWINSKI (*) intitulée « *Znaczenie Libii w geopolitycznych koncepcjach Nacjonal-Europejskiej Partii Komunitarnej (PCN)* », « *La Libye dans les concepts géopolitiques du PCN* »

Le géopoliticien et chercheur polonais y développe longuement l'action générale transnationale de Luc MICHEL et du PCN depuis 25 ans, amplifiée et continuée dans celle du MEDD-MCR. Ainsi que ses fondements dans l'action du leader et théoricien paneuropéen Jean THIRIART dans les années 60. Il expose le rôle important et influent joué par notre Organisation transnationale en tant qu'**Ecole de pensée** et « **think tank** » (comme l'entend la politique anglo-saxonne).

Enfin, il en arrive au cœur de son exposé : les liens tissés avec la Jamahiriya libyenne, la **proximité des thèses géopolitiques de Moammar KADHAFI et de celles de Luc MICHEL et du PCN** sur la Grande-Europe eurasiatique, la nécessaire émergence d'un monde multipolaire, la Méditerranée conçue comme un lieu de civilisation commune, ou encore le rôle de Pont de la Libye entre les Unions européenne et africaine.

SAWINSKI évoque enfin le thème de la **Démocratie Directe** (dans ses versions libyenne et européenne), le rôle qu'il joue dans la pensée de Luc MICHEL et du MEDD-MCR en tant qu'**alternative fondamentale au Parlementarisme bourgeois**.

La version polonaise de cette conférence est déjà disponible sur la Page publique Facebook de Luc MICHEL :
Des traductions française et anglaise sont prévues prochainement.

(*) Géopolitologue, sociologue, analyste à l' « Europejskiego Centrum Analiz Geopolitycznych ». Doctorant à l'Uniwersytetu Śląskiego – Université de Silésie –, il prépare une thèse sur « Les idées géopolitiques de Jean Thiriart ».

“ZNACZENIE LIBII W GEOPOLITYCZNYCH KONCEPCJACH NACJONAL- EUROPEJSKIEJ PARTII KOMUNITARNEJ (PCN)

Kornel SAWINSKI (*)
III Zjazd Geopolityków
Polskich ()**
21-22 października 2010 –
Wrocław

1) PCN- CHARAKTERYSTYKA PARTII

Zainteresowanie autora miejscem Libii w geopolitycznym programie **Nacjonal-Europejskiej Partii Komunitarnej (PCN)** wynika z faktu oryginalności programowych propozycji, jak również z możliwych w przyszłości konsekwencji już ponad 30-letniej działalności PCN. Na dzień dzisiejszy PCN działa w sposób zorganizowany i aktywny w pięciu krajach europejskich: Francji, Belgii, Bułgarii, Mołdawii i we Włoszech.

Posiada również swoich przedstawicieli w osmiu innych państwach, gdzie ich udział w działaniach partii wiąże się głównie z aktywnością internetową. PCN stara się również zbudować swoją frakcję w Rosji, czemu przyswierała między innymi misja prowadzona przez **sekretarza generalnego partii Fabricea Beaura** między wrześniem 2008 a marcem 2009. Oprócz tego PCN posiada kontakty z osobami badającymi na wysokich szczeblach politycznych w Abchazji, na Ukrainie i w Nadziestrzu. Cele działania PCN począwszy od roku 2000 są bardzo podobne do celów **PCE (Europejskiej Partii Komunitarnej) Jeana Thiriarta z lat 1965-69**. PCN definiuje się jako **organizację szkolącą kadry**, przygotowującą ludzi, których rekrutuje głównie ze środowisk uniwersyteckich, dużo publikacji partii ukazuje się w Internecie, w formie PDF, wychodzą również drukowane publikacje (w tym **La Cause Des Peuples**, sprzedawane w kioskach z prasą we Francji). PCN zaklasyfikować można również jako organizację typu think-tank, to znaczy dostarczającej, zwłaszcza w Europie Wschodniej, idei, tezy, analiz. W sferze bezpośrednich działań politycznych partia aktywnie wspiera prorosyjskie stanowisko Abchazji (1) i Nadziestrza (2).

PCN jest również jedną z głównych sił spoza świata arabskiego (3) wspierających ruch baathistowski w Syrii (4) i w Iraku (5). Mimo to wpływy PCN są nikłe: najlepszym bodaj do tej pory wynikiem wyborczym było „otarcie się” o 4 % podczas wyborów komunalnych we Fleurus (1994) (6).

Działalność PCN analizować można na dwóch poziomach: bezpośredniej aktywności politycznej, która nie owocuje wyrazistymi efektami w ramach regul, którymi rządzi się parlamentarna demokracja. PCN w przestrzeni politycznych działań nakierowana jest raczej na przygotowania do radykalnych rewolucyjnych rozwiązań. Inaczej rzecz wygląda, gdy na analityczny warsztat weźmiemy geopolityczną koncepcję PCN. Muammar Kaddafi reprezentuje wizję zjednoczenia euro-afrykańskiego, co jest również jednym z kluczowych składników owej koncepcji. W przekonaniu lidera i głównego ideologa partii Belga Luca Michela libijska wizja zjednoczenia euro-afrykańskiego i synergii euro-arabskiej ma charakter awangardowy.

Kaddafi widzi dominującą rolę Libii w tym procesie, widzi Libię jako swego rodzaju pomost euro-afrykański. To zdaniem PCN całkiem inna wizja, niż ta reprezentowana przez polityków atlantyckich w Unii Europejskiej, którzy według Luca Michela cyt.: *„Zamiast mostów stawiają mury. Politycy ze Strasburga, czy Brukseli mówią, o wolności poruszania się o prawach człowieka itp., dają aż nader jaskrawy przykład hipokryzji. W rzeczywistości politycy ci doprowadzają do powstawania murów, mur z Schengen na wschodzie podzielił Europę na dwie części, podobnie jak na południu między Marokiem a Hiszpanią. Wewnątrz UE również istnieje Europa dwóch prędkości, ograniczone są prawa: Polaków, Bułgarów, Rumunów. W czasach III Rzeszy mówiło się wprost o <rasie panów> i <słowiańskich podludziach>, Proces Barceloński, Unia Śródziemnomorska (w których Libia odmówiła udziału przyp. K.S.) postępuje w podobny sposób budując kolejny mur na Morzu Śródziemnym.”* (7)

Powstała w lipcu 2008 roku w czasie konferencji w Paryżu Unia na rzecz Regionu Morza Śródziemnego jest organizacją, do której Libia jako jedyne państwo basenu Morza Śródziemnego nie przystąpiło. Odmowna argumentacja pułkownika Kaddafiego opierała się na zarzucie, niejawnego powrotu do neokolonializmu (8).

Kaddafi widzi obszar Morza Śródziemnego jako teren wymiaru handlowej, kulturalnej, wspomina przeszłość kiedy miejsce to stanowiło jeden polityczny organizm, a Leptis Magna dało rzymskiemu Imperium dynastie Sewerów. Europejczycy politycy o tym zapomnieli dlatego PCN woli inspirować się polityką Kaddafiego, który buduje mosty, niż polityką Unii Europejskiej budującej mury (9).

2) LIBIA OD PANARABIZMU DO PANAFRYKANIZMU.

Ostatnia dekada obrazuje fiasko panarabskiej polityki Libii. Prześledźmy tutaj źródła zmiany rozkładu akcentów z panarabskich na rzecz myślenia panafrkańskiego w polityce zagranicznej libijskiej dżamahiriji.

Luc Michel nazywa panarabską politykę Kaddafiego prowadzoną od początku rewolucji w 1969 roku jako „Syzyfowa praca” (10). Sam libijski przywódca, tak argumentował opuszczenie przez Libię w 2002 roku Ligi Arabskiej:

„Podpisaliśmy deklarację w Djerba (11)”, celem osiągnięcia zjednoczenia między Tunezją a Libią. podpisałem umowę w Hassi Messaoud z prezydentem Algierii Houari Boumedienne (12). Miał to doprowadzić do tego aby oba nasze kraje zjednoczyły się, gdyby Egipt (najsilniejsze wówczas państwo arabskie- przyp. K.S.) uznało istnienie Izraela. Egipt uznał istnienie Izraela (13), ale do zjednoczenia między Libią a Algierią nie doszło ...

Ogłosiliśmy zatem układ z Marokiem w Oujda (14).

Dlaczego nic z tego tak naprawdę nigdy nie zostało osiągnięte? Wina leży nie po stronie Libii, ale jej partnerów. Anwar Sadat zerwał traktat Unii między Egiptem a Libią. Gaafar Nimeiri zerwał trójstronny traktat między Sudanem, Egiptem a Libią (...) daliśmy wam pieniądze, daliśmy wam bronię, ponosiliśmy ofiary z waszego powodu. Bez rezultatu. Dzisiaj, wszyscy są przyjaciółmi Stanów Zjednoczonych, uznali istnienie Izraela. Libia nigdy nie uznała Izraela, aż do końca świata, jeśli Bóg tego chce! Dzisiaj, obraża się nas. Sadat znieważał nas, tych którzy oferowali, mu w czasie wojny w październiku 1973 r., setki samolotów Mirage, działa, amunicję, pociski, buldożery, a także konieczne udogodnienia, aby pokonać Kanał Sueski. Nieszczęsny lud egipski nigdy nawet o tym nie słyszał. Nie zabiegam, o to by dziękowano mi, to tylko mój obowiązek wobec historii. To również danina naszej krwi dla Libanczyków, Palestyńczyków ... Daliśmy im nasze pieniądze. Oczwiliśmy ich oddziały. Przez to wszystko ogłoszono nas terrorystami, podczas gdy oni, pogodzili się z Amerykanami, i z Izraelczykami. Z wszystkich wyżej wymienionych powodów, mój kraj jest do dzisiaj na czarnej liście ugrupowań terrorystycznych...” (15).

W przemówieniu wygłoszonym 6 października 2003 r. (którego fragment wyżej przytoczono), Kaddafi wyraził zniechęcenie przemocą argumentując wobec Zgromadzenia „Komitetów Ludowych” zasadność ostatecznego wyjścia Libii z Ligi Arabskiej.

Jak wiadomo Libia w marcu 2002 roku opuściła szeregi Ligi Arabskiej. Kaddafi przedstawił 30 sierpnia 2003, własną ideę zjednoczonej Arabii, która zastąpić miałaby Ligę Arabską. Zacytujmy libijskiego lidera: *„Nowy projekt powinien być wyposażony w jedną Konstytucję, Radę Prezydencką, ministerstwa, Bank Centralny, Fundusz Walutowy, wspólny rynek ... W wymiarze wewnętrznym organizacja powinna przyjąć kształt konfederacji lub federacji. Spory między np. Syrią a Libanem zostaną zażegnane, przez porozumienia których zadaniem będzie zalegalizowanie syryjskiej obecności wojskowej i wygaszenie sporu syryjsko-libańskiego. Na wpół istniejąca Arabska Unia Maghrebu będzie mogła w ramach tego pomysłu odzyskać nowe życie. ... media nigdy o nim nie mówiły, oczywiście na rozkaz władzy politycznej. Wiele natomiast mówiło, o do dziś niejasnych kulisach wydarzeń Lockerbie czy katastrofy samolotu DC-10 francuskich linii lotniczych UTA”.* (16)

W dalszej części powyższego wystąpienia Muammar Kaddafi, przybliżył na tle fiaska panarabskich projektów politycznych, czymże ma być ów projekt. *„Arabowie są w rzeczywistości, niezdolni do kompletnego zrealizowania idei zjednoczenia. Stracili swoją godność, swój honor. Są skonczeni. Ich system jest skonczone. My Libijczycy nie możemy tracić z nimi więcej czasu. Od tej chwili należymy do Unii Afrykańskiej, do Afryki. ... Liga Arabska nie jest w rzeczywistości nic warta, urzędnicy tej instytucji od czterech miesięcy nie dostają wynagrodzenia, państwa członkowskie nie płacą składek ... Arabowie czekają, na własną zagładę, na rzeź. Wszyscy czekają, państwo jedno po drugim, miasto jedno po drugim, po Bagdadzie, Gazie, Jeninie.”* (17)

Kaddafi postanowił zatem zwrócić się w kierunku Afryki. Jego zdaniem Libia zbyt dużo wycierpiała dla Arabów. Jego wizja zjednoczenia i wyzwolenia świata arabskiego spełzły na niczym podobnie jak niegdyś projekt wyzwolenia i zjednoczenia państw Ameryki Łacińskiej pod wodzą Simona Bolívara (porównania tego użył Luc Michel) (18).

„Arabski nacjonalizm przeminał raz na zawsze. Arabom, którzy utworzyli Ligę wspólną z Amerykanami i Izraelczykami gdyby

jakims cudem udało się w przyszłości zjednoczyć to nie udało im się nigdy osiągnąć siły i niepodległości ponieważ „utrącił oni na zawsze swego ducha” (19).

„Amerykanie utworzyli federację pięćdziesięciu Stanów. Nie byli narodem, ale stali się nim. Tak samo jest z Turcją, Iranem, Mochami ... tak długo mówiliśmy Arabom: <Zjednoczmy się! > Bez rezultatu. (20)”

Odtąd tylko w Afryce lider libijskiej rewolucji będzie widział potencjał i nadzieje na „źródło nowej siły dla Libii”. Egipcjanie, Sudanczy, Libijczycy, Tunezyjczycy, Algierczycy, Marokanczy, Mauretanie, jesteście Afrykanami. Nie możecie mówić więcej o nacjonalizmie arabskim, arabskiej jedności. Jesteście częścią afrykańskiego kontynentu. Odtąd powinniście mówić i myśleć w kategoriach Unii Afrykańskiej. (21)”

Unia panafrykańska, w którą powinny zaangażować się kraje arabskie jest nie tyle koniecznością, to zdaniem Kaddafiego kwestią przetrwania. Unia Europejska woli współpracować z większymi regionalnymi całosciami (22).

Kaddafi jest przede wszystkim zwolennikiem globalnej wizji integracji w perspektywie rodzących się politycznie zorganizowanych wielkich przestrzeni i bloków geopolitycznych.

Projekt Kaddafiego zasadza się na dwu poziomach z jednej strony zbliżenia euro-arabskiego z drugiej konwergencji euro-afrykańskiej, a nadrzędnym celem

tych koncepcji jest równoprawna integracja państw i narodów basenu Morza Śródziemnego.

Przytoczmy znów słowa samego Kaddafiego: *„Europa chciałaby zajmować się regionalnymi całosciami. Na przykład, chciałaby, by kraje Afryki Północnej ograniczyły rolę poszczególnych przywódców państw tego regionu, tworzących UMA, Arabska Unia Maghrebu. Ale spory między Marokiem i Algierią doprowadziły do zamrożenia tej wspólnoty. Z mojej strony nie zgadzam się z tym. To powód dla, którego wyszedłem naprzeciw tym problemom współtworząc projekt Comessa (Wspólnota państw Sahelu i Sahary) (23). To dużo większa całość, której kształt będzie korzystny również dla Europy”* (24).

W Kaddafim PCN widzi również niezachwianego zwolennika europejskiej jedności (który dostrzega w Euro skuteczną alternatywę dla dolara), monetarny klucz do powstania świata wielobiegunowego. wspólnoty arabskich i europejskich interesów, rozwoju i współpracy między nami”, dodaje Kaddafi (25).

Potrzebę dążenia do jedności działań z Unia Europejska podkreśla, Sanoussi Jackem, były nigeryjski minister integracji z Afryką, *„Chcemy patrzeć w kierunku Morza Śródziemnego i Europy. Przez długi czas byliśmy duszeni przez zamknięcie naszej północnej granicy, przez którą przechodzi około 90% dostaw żywności i wyrobów włókienniczych”* (26). Francuski dziennik ekonomiczny Les Echos ujął ten problem w następujący sposób: „Kraje Afryki Północnej mają najmłodszą ludność świata: 40% populacji ma mniej niż 14 lat.

W związku z tym, że przez kilka lat na północnym brzegu Morza Śródziemnego pojawił się bardzo poważny problem związany ze starzeniem się ludności (brak siły roboczej, finansowania emerytur, stagnacja konsumpcji), kraje południowego brzegu Morza Śródziemnego muszą bezwzględnie tworzyć miejsca pracy, aby uniknąć wybuchu niepokoju społecznych. Od krajów południowego brzegu Morza Śródziemnego zależy w bardzo dużej mierze przyszłość Europy jeśli chodzi o wymianę handlową. Ponad 60% eksportu z Maroka, Algierii i Tunezji jest przeznaczony na rynki Unii Europejskiej. Większość produktów wywozonych na drugą stronę Morza Śródziemnego to wyroby włókiennicze i produkty rolne. Wzrost eksportu produktów rolnych z Afryki Północnej do Europy, w

znaczący sposób przyczyniłby się do rozwoju tych krajów. Ten element, oraz fakt, że tendencje demograficzne są odwrócone po obu stronach Morza Śródziemnego, powinny zachęcać do wspólnych badań nad rozwiązaniami tych problemów” (27). Według PCN Kaddafi jest jedynym arabskim i afrykańskim przywódcą, który rozumie te kwestie, w odróżnieniu np. od innych afrykańskich przywódców „wasko myślących” polityków Maroka czy Tunezji (28).

3) PCN- LIBIA: GEOPOLITYKA I IDEOLOGIA.

Związki PCN z Libią mają dwoisty charakter ideologiczny i geopolityczny.

Bezpośrednie wsparcie PCN dla Libii datować można już od 1986 roku, **kiedy to zorganizowano akcje plakatu w całej przestrzeni frankofonij: w Brukseli, Charleroi, Lille, Paryżu i Marsylii. Akcja ta była wsparciem PCN dla Libii po amerykańskich bombardowaniach Trypolisu i Benghazi z 1986 roku.**

Zacytujmy Luca Michela:

„Gdy w 1986 r. USA zaatakowały Libię z pomocą ruszyła im Margaret Thatcher ze względu na solidarność brytyjsko-amerykańską. Arabowie patrzyli wówczas na bombardowanie Libii jak widzenie w kinie, dlatego właśnie Libia pod przywództwem Kaddafiego walczyła od 1969 roku na rzecz Unii Państw Arabskich i dlatego od tamtego czasu jest wpisana w poczet najważniejszych wrogów syjonistów, Amerykanów i świata zachodniego” (29).

Bardzo ważna data jeżeli chodzi o sformalizowanie istniejącego i aktywnego poparcia PCN dla Libii był wrzesień 2004 roku, kiedy to partia podpisała porozumienie o współpracy z **Mouvement des Comités Révolutionnaires Libyens** (Ruch Libijskich Komitetów Rewolucyjnych). Miało to miejsce w Trypolisie na III Konwencji MCR. Podpisując wyżej wymienioną umowę lider PCN Luc Michel zobowiązał się do podjęcia misji zjednoczenia ruchu w całej Europie, w ramach MEDD-MCR, le **Mouvement Européen pour la Démocratie Directe** (Europejskiego Ruchu na rzecz Demokracji Bezpośredniej) (30).

Jak już wspomniano wcześniej stosunek PCN do Libii charakteryzuje związek ideologii i geopolityki. Sytuację ta dobrze ilustruje wypowiedź Luca Michela na wspomnianej Konwencji MCR: *„Rola europejskiego ruchu rewolucyjnego, nasza rola, jest zapewnienie ciągłości demokracji bezpośredniej w procesie zjednoczenia Europy zaprojektowanej jako alternatywa dla pseudo-demokracji parlamentarnej <Zachodu>. Korupcja i nieskuteczność widoczne na co dzień, to cechy prawdziwej oligarchicznej i plutokratycznej natury systemu zachodniego. W obliczu pokusy zamkniętej Europy, egoistycznej i sterylnej tworzonej przez zwolenników liberalizmu, naszym zadaniem jest obrona idei <braterskiej Europy>, dotarcie do ludzi z czterech kontynentów, solidarności Afryki, Eurazji i Bliskiego Wschodu: <nowego wielkiego narodu>! W tym kontekście obrona Libii, doświadczonych przewodniczących idei demokracji bezpośredniej, będącego pomostem między Europą a Afryką, integrującego ludy Morza Śródziemnego w imię pokoju i solidarności, tworzącego nowe Mare Nostrum (Nasz Morze przyp. K.S.), jest dla naszej partii priorytetem z oczywistych względów”* (31).

Rozwinięcie tych tez znajdujemy w wystąpieniu Luca Michela na V edycji Letniego Uniwersytetu dla ruchów alternatywnych,

ekologicznych i pacyfistycznych, odbywającego się w Walonii od 27 do 31 lipca 2005, w którym nakreśla on kierunki działania nowego paneuropejskiego ruchu (MEDD-MCR):

– *Wielka Europa od Reykjavíku do Wławyostoku to projekt o wiele większy niż Unia Europejska obejmujący również kraje nieistniejącego Związku Radzieckiego oraz Jugosławii. MEDD (Europejski Ruch na rzecz Demokracji Bezpośredniej) programowo nie uznaje granic w Europie, podobnie jak w wizji Afryki, która reprezentuje Kaddafi, który często podkreślał, że „dla niego nie ma granic” (32).*

– *Libijska Demokracja Bezpośrednia jest jedyną prawdziwą i uczciwą alternatywą dla bankrutujących i pozornych demokracji parlamentaryzmu burżuazyjnego w Europie;*

– *Należy bronić i promować Libię, doświadczone państwo-przewodnie demokracji bezpośredniej oraz dorobku dzamahirii;*

– *Demokracja bezpośrednia jest nierozdzielnie związana z socjalizmem i sprawiedliwością społeczną;*

– *Walka o jedność i niepodległość Europy jest nieodłączną częścią walki narodów na czterech kontynentach;*

– *Zjednoczona Afryka oraz Europa powinny być szczególnie zainteresowane obszarem Morza Śródziemnego – jako pomostem euro-afrykańskim, w którym wiodącą rolę odgrywa Libia*

– *Kaddafi widzi Morze Śródziemne jako morze pokoju, jedności i sprawiedliwości między narodami po obu jego stronach;*

– *Pokój musi być priorytetowym celem w nowym stuleciu. Należy położyć kres imperializmowi, a zwłaszcza NATO, które operuje dziś na trzech kontynentach” (33).*

W innym miejscu lider PCN wypomina współczesnym elitom europejskim historyczną amnezję: „*Europejczycy zapomnieli o swoich korzeniach, zapomnieli o demokracji bezpośredniej. Przypominając sobie o nich powinni wzorować się na libijskiej dzamahirii. Demokracja bezpośrednia (organizm zbudowany na bazie wolnego zgromadzenia wolnych ludzi) obecna była u ludów przedchrześcijańskiej Europy: Celtów, Germanów, i Słowian została w okresie średniowiecza wyparta przez system feudalny (przyp. K.S.) (34)” (35).* Według lidera PCN reaktywowanie idei **demokracji bezpośredniej**, pojawiło się wraz z drugą Komuną Paryską 1871, pierwszymi radami po rewolucji październikowej, demokracja bezpośrednia obecna była również w titoistowskiej Jugosławii. Wszędzie takie same założenie doktrynalne: rządy narodu w jak największym stopniu organizowane przez sam naród, a lud traktowany jest jako polityczny podmiot. Charakterystyczne jest, że z okazji przybycia do Trypolisu prezydenta Francji Chiracka w 2004 roku mury libijskiej stolicy pokryte zostały plakatami, oddającymi hołd Wielkiej Rewolucji Francuskiej (36). Zdaniem Michela inspirację dla demokracji bezpośredniej reprezentowała w przeszłości również Szwajcaria. Jednak to alpejskie państwo traci w jego przekonaniu ostatnim czasie status wzorca demokracji bezpośredniej o czym świadczyć ma fakt, że: *Szwajcaria nie będąc członkiem NATO partycypowała w agresji i okupacji Afganistanu (37). Jedyną realnie istniejącą autentyczną inspiracją demokracji bezpośredniej we współczesnych czasach jest zatem dla PCN libijska dzamahiria” (38).*

PCN zamierza wykorzystać doświadczenie sieci MEDD-MCR, będącej częścią MCR „*Europejskiego ruchu na rzecz Demokracji Bezpośredniej*”, który działa aktywnie w przestrzeni frankofonskiej w Belgii, Francji, Szwajcarii, ale także w Moldawii, Bulgarii,

współpracując dynamicznie również z delegacjami europejskimi z Białorusi, Serbii czy Ukrainy. Istnieje biuro w Kiszyniowie (stolicy Moldawii), gdzie MEDD-MCR dysponuje sekretariatem franko-rosyjskim (39).

PCN buduje swoje struktury również dzięki sieciom kontaktów internetowych jest obecny na Facebooku i Twitterze co służy koordynacji, i przepływowi informacji dla integracji kadr organizacji. W ten sposób m.in. lansuje się „*Uniwersytety zwolenników Zielonej Książeczki*”. Przypomnijmy, że PCN organizował od 2000 roku Uniwersytety dla „*pacyfistów, ruchów ekologicznych i ruchów alternatywnych*” na Węgrzech, w Niemczech we Francji i dwa w Belgii, wiele delegacji organizowało później podobne inicjatywy na lokalnym poziomie. Dla propagowania swoich idei w kontekście znaczenia Libii PCN prowadzi różne działania, jak np. zabiega o otwarcie Instytutu świata Arabskiego w Paryżu czy też planuje stworzenie katedr badania „Zielonej Książeczki” na uniwersytetach europejskich (40).

4) LIBIA- ROSJA.

Pisać o znaczeniu geopolitycznym Libii w programie PCN wobec konsekwentnie prorosyjskiego stanowiska partii na szczególną uwagę zasługują stosunki rosyjsko-libijskie.

Rosja, która zdaniem Luca Michela pod rządami Władimira Putina odzyskała swoją pozycję suwerennego mocarstwa również jest Europa (41), i obecnie ku zadowoleniu lidera PCN zaciera swoje wiezi z Libią (42).

W październiku 2009 w Moskwie miało miejsce spotkanie Kaddafiego z prezydentem Miedwiediewem. Była to pierwsza wizyta libijskiego przywódcy w rosyjskiej stolicy od 1985 roku. Kaddafi zadeklarował gotowość Libii do zainstalowania na swoim terenie baz marynarki rosyjskiej, argumentując, że obecność wojskowa Rosji jest gwarantem nieagresji na ze strony USA.

Morze Śródziemne jest strategicznym, geopolitycznym węzłem dla rosyjskiej floty przypomina rosyjski ekspert Ilya Kramnik (43). Geostrategiczne znaczenie Morza Śródziemnego dla Rosji datuje się na 200 ostatnich lat od czasu gdy admirał Spiridov pokonał Turków w bitwie pod Czesmą. Zniszczenie Turków w bitwie pod Czesmą i blokada cieśniny Dardanele odgrywało ważną rolę w wojnie 1768-1774, przyczyniając się do zwycięstwa Rosji. Od tego czasu ekspedycje w kierunku Morza Śródziemnego stały się jednym z głównych zadań floty rosyjskiej. Dziś region ten leżący na skrzyżowaniu Europy, Azji i Afryki zachował swoje strategiczne znaczenie. Biorąc pod uwagę, że bandera rosyjskiej marynarki wojennej (krzyż św. Andrzeja), pojawia się coraz częściej pomiędzy Gibraltarem a Port-Said, możemy stwierdzić, że Rosja zdaje sobie z tego świetnie sprawę (44). Podstawowe problemy istniejące między Rosją a Libią zostały rozwiązane dopiero w kwietniu 2008 roku, kiedy był prezydent Rosji Putin odwiedził Trypolis. Efektem tej wizyty było umorzenie libijskiego zadłużenia w wysokości 4,6 mld dolarów, pochodzącego jeszcze z czasów radzieckich, w zamian za lukratywne kontrakty dla rosyjskich firm (45). W opinii rosyjskich ekspertów wartość wszystkich rosyjsko-libijskich umów cywilno-prawnych może sięgać od 2 do 4 mld dolarów.

Należy zwrócić uwagę, że Libijczycy chcą nabyć nowoczesne modele broni rosyjskiej, z których wiele nadal nie pojawia się na wyposażeniu armii rosyjskiej. Są to, między innymi, ciężkie smigłowce bojowe Ka-52 Aligator, nowoczesne myśliwce wielozadaniowe Su-35, MiG-29SMT i Su-30MK, które są bardzo cenione przez ekspertów od techniki wojskowej (46).

Należy zauważyć, że Rosja nie jest pierwszym krajem, od którego Libia kupiła duże partie nowej broni. W grudniu 2007 r., Muammar Kaddafi odbył wizytę w Paryżu (47). Po rozmowach z prezydentem Francji Nicolasem Sarkozym, przywódcy obu krajów podpisali szereg umów na dostawę przez Francję 14 myśliwców bombardujących Rafale, 35 śmigłowców, 6 okrętów wojennych, pojazdy opancerzone i środki transportu DCA. Umowa przewiduje również modernizację samolotów Mirage F-1, które są na wyposażeniu wojsk libijskich. W sumie, wartość francuskiej broni dla Trypolisu, wynosi 4,5 mld euro. Ponadto, Libia nabyła od Francji 21 samolotów Airbus za co najmniej 1,5 mld dolarów dla cywilnych linii lotniczych.

Rosja i Francja są głównymi dostawcami broni dla Libii. Jest to wielki przełom, ponieważ 5 lat temu kraj ten był w sporze ze "społecznością międzynarodową" a sankcje gospodarcze utrudniały normalny rozwój libijskiej gospodarki.

5) PODSUMOWANIE.

W dyskursie PCN pojawia się przekonanie o tym, że Europejczycy są coraz bardziej rozczarowani kryzysem ekonomicznym, nierównościami społecznymi, społeczną pauperyzacją, czy wyraźnym pęknięciem między społeczeństwami a zepsutym systemem liberalnej demokracji.

Masnie dlatego PCN proponuje dla Europy alternatywę w postaci demokracji bezpośredniej. Deklaruje przy tym chęć zwalczania propagandy wymierzonej przeciwko Kadamemu i Libijskiej Dżamahiriji.

PCN sugeruje by zacząć od dwóch pryncypialnych kwestii:

- 1) Zniesienia czegoś takiego jak granice, rozumiane w tradycyjny dla tego pojęcia sposób i rozpoczęcie myślenia w kategoriach wielkich jednolitych przestrzeni geopolitycznych.
- 2) Zaprzestania myślenia o Europie jako tylko Unii Europejskiej, nawet razem z krajami, które są w tej chwili stowarzyszone z UE jak Serbia czy Moldawia

Praktycznie od samego początku istnienia PCN partia jako dominujące źródło inspiracji wymieniała system stworzony przez pułkownika Kaddafiego. System demokracji bezpośredniej wzorowany na tezach z „Zielonej Książeczki” jest obok Komuny Paryskiej, Rad Robotniczych i Żołnierskich z pierwszego okresu po rewolucji Październikowej, titoistowskiego modelu jugosłowiańskiego socjalizmu, czy wreszcie węgierskiego „socjalizmu gulaszowego” czołowym modelem do naśladowania dla przyszłej wielkiej **unitarnej i komunitarnej Europy** rozciągającej się horyzontalnie „Od Dublina po Władywostok” i wertykalnie od „Narwiku po Saharę”.

(*) Notka o autorze:

geopolityk, socjolog; analityk Europejskiego Centrum Analiz Geopolitycznych, doktorant w Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Śląskiego; pisze prace doktorskie o myśli geopolitycznej Jeana Thiriarta.

(**) III Zjazd Geopolityków Polskich:

We Wrocławiu, w dniach 21-22 października 2010 r., odbył się już III Zjazd Geopolityków Polskich. Organizatorami konferencji byli Polskie Towarzystwo Geopolityczne, Instytut Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu Wrocławskiego (gospodarz), Instytut Geopolityki (koordynator) oraz Europejskie Centrum Analiz Geopolitycznych.

Zjazd rozpoczął się powitaniem przez Dyрекcję Instytutu Studiów

Międzynarodowych Uniwersytetu Wrocławskiego, gospodarza tegorocznego spotkania. Konferencję inaugurowali prof. dr hab. Tadeusz Marczak, kierownik konferencji, a także dr Radosław Domke, przewodniczący Polskiego Towarzystwa Geopolitycznego, Marcin Domagała, prezes Europejskiego Centrum Analiz Geopolitycznych oraz Leszek Sykulski, prezes Instytutu Geopolityki. Gościem specjalnym III Zjazdu Geopolityków Polskich był dr Modest Kolerow, rosyjski analityk, historyk, doradca administracji prezydenta Federacji Rosyjskiej oraz redaktor naczelny rosyjskiej Agencji Informacyjnej Regnum. Spotkanie z gościem przerodziło się w dyskusję na temat geopolitycznych interesów państwa rosyjskiego oraz ewentualnej współpracy na linii Paryż – Berlin – Moskwa.

W III Zjeździe Geopolityków Polskich wzięli udział przedstawiciele ośrodków akademickich, oraz analitycznych reprezentujących Akademię Obrony Narodowej, Polska Akademia Nauk, Akademię Marynarki Wojennej, Uniwersytet Adama Mickiewicza, Uniwersytet Gdański, Uniwersytet Jagielloński, Uniwersytet Śląski, Uniwersytet Warszawski, Uniwersytet Wrocławski, Uniwersytet Zielonogórski, Uniwersytet im. Marii Curie-Skłodowskiej, Dolnośląski Ośrodek Studiów Strategicznych, Europejskie Centrum Analiz Geopolitycznych, Instytut Geopolityki i Polskie Towarzystwo Geopolityczne. W sumie wygłoszono około trzydziestu referatów. Część z nich jest dostępna w publikacji przedkonferencyjnej ostatniego numeru półrocznika *Racja Stanu*, wydawanego przez Instytut Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu Wrocławskiego. Kolejna część będzie dostępna w numerze następnym tego czasopisma.

Konferencja cieszyła się sporą popularnością wśród środowisk naukowych związanych z dziedziną nauki, jaka jest niewątpliwie geopolityka. W trakcie III Zjazdu przedstawiona została historia myśli geopolitycznej i jej rozwój. Omówione zostały również współczesne problemy związane z polityką państw kierujących się własnymi interesami geopolitycznymi. Podczas konferencji szczególny nacisk został położony na znaczenie geopolityki w tworzeniu polityki zagranicznej państwa.

1 Luc Michel, « Pourquoi nous combattons (2e Partie) - Transnistrie, Abkhazie et Ossétie du Sud : Sur le Front des Républiques de la « CEI-2 » », *La Cause Des Peuples*, Bruxelles-Paris, n° 31, décembre 2006. Voir aussi : « Nous sommes tous des Ossètes ! », Site officiel du PCN-NCP ; Août 2008, Article consultable sur : <http://www.pcn-ncp.com/front/osssetia/index.htm>

2 Cyt. za: « Transnistrie : Un nouvel Etat pour une autre Europe ! », *La Cause Des Peuples*, Bruxelles & Paris, n° 31 ; « Transdnistrie : Un Etat indépendant depuis 17 ans ! », *La Cause Des Peuples*, Bruxelles & Paris, n° 33

3 Dr. Nimrod Rapaheli (Senior Analyst of MEMRI 's Middle East Economic Studies Program) : "Anti-American Ba'ath Activities In Paris", *MEMRI Inquiry and Analysis Series* - No. 197, November 19, Article consultable sur : <http://memri.org/bin/latestnews.cgi?ID=IA19704>

4 Sur les Comités Syrie, cyt : *Défendre la Forteresse Ba'athiste syrienne*, PCN-INFO, 29 mars 2005, A consulter sur : <http://www.pcn-ncp.com/PIH/pih-050329.htm>

5 Consulter Al Ba'ath al Iraqui sur le site officiel des Comités Irak de Base : <http://comitesirak.free.fr/abai/index.htm>

6 1984-1995: La longue marche du PCN /w/ La Lettre communautariste no. 219 (1999)

7 Przemówienie Luca Michela w imieniu delegacji z kontynentu europejskiego, podczas otwarcia Konferencji "World Green Book Supporters"(Trypolis, Libia, 25 października "2009 r.), zapis w posiadaniu autora.

8 <http://www.psz.pl/tekst-12477/Kadafi-Unia-Sroziemnomorska-powrotem-do-kolonializmu>

9 Ibidem.

10 Le Quotidien Du PCN, PCN-NCP'S Daily News, El Diario Del PCN, Leader of, issue 777 - october 25 2003, Luc Michel: Libya Between Threats of war and imperialistic blackmails

11 Wiecej
http://en.wikipedia.org/wiki/Arab_IsLAMic_Republic#The_Djerba_Declaration

12 Ahmed Aghrout, Keith Sutton, Regional Economic Union in the Maghreb, The Journal of Modern African Studies, 28, I (1990), pp. 115-139.

13
http://www.stosunkimiedzynarodowe.info/kraj,Egipt,stosunki_dwustronne,Izrael

14 http://untreaty.un.org/unts/60001_120000/12/39/00023950.pdf
Autentyczny tekst umowy między królem Maroka Hassanem II a przewodniczącym Muammarem al-Kaddafim, liderem „rewolucji pierwszego września”.

15 Zapis przemówienia Pulkownika Kaddafiego z 6 października 2003 roku na Forum Powszechnego Kongresu Ludowego, zapis w udostępniony dzięki sekretariatowi MEDD-MCR Mouvement Européen pour la Démocratie Directe

16 Cyt.za: „Przemówienie plk. Kaddafiego na forum „Zgromadzenia Ludowego”, potwierdzające ostatecznie wyjście Libii z Ligii Arabskiej, tekst w posiadaniu autora.

17 Ibidem.

18 Le Quotidien Du PCN...

19 Cyt. za: „Przemówienie...”

20 , 21 Ibidem.

22 Continental, Nr25, June-July 2002.

23 Nicole Mari, « Méditerranée-Europe. Un pont entre deux continents », Continental, N°25, juin-juillet 2002.

24 Oficjalna strona internetowa Wspólnoty Państw Sahelu i Sahary
<http://www.cen-sad.org/> ,
warto wspomnieć, że oficjalna centralna siedziba organizacji znajduje się Trypolisie/

25 Nicole Mari, « Méditerranée...

26 Ibidem

27 Jean-Pierre Lehmann et Valérie Engammare, « Multilatéralisme : le double langage de la France », Les Echos, quotidien, Paris, 23 octobre 2003.

28 Le Quotidien du PCN, PCN-NCP'S daily news, el diario del PCN, Leader of issue 777 - october 25 '2003, Luc Michel: Libya Between Threats of war and imperialistic blackmails.

29 L. Michel, Pcn-Ncp's News, issue 777 october 25, 2003.

30 « Ille Convention internationale du MCR » et « Création du MEDD pan-européen », in Démocratie Directe, bulletin d'information du MEDD, édition francophone, Bruxelles & Paris, n° 11 (2e série), mars 2005, A consulter sur : [http://midd.free.fr/pdf/BDD11\(e\).pdf](http://midd.free.fr/pdf/BDD11(e).pdf)

31 III Konwencja MCR, Libia- wrzesień 2004, Unification of the network of the Revolutionaries Committees" in Europe". Creation of the Movement for the European Direct Democracy.

32 Y. Lacoste, Geopolityka Śródziemnomorza, Warszawa 2010, s. 328.

33 PCN-Info Hebdo, Edition spéciale du 2 août 2005.

34 Szerzej, K. Modzelewski, Barbarzyńska Europa, Warszawa 2004.

35 Przemówienie w imieniu delegacji z kontynentu europejskiego, podczas otwarcia spotkania światowej Zgromadzenie "World Green Book Supporters" (Trypolis, Libia, 25 października "2009 r.), zapis w posiadaniu autora.

36 Co ciekawe socjalistyczny mer Paryża Bertrand Delanoë odrzucił projekt nazwania jednej z głównych ulic Paryża nazwiskiem Maksymiliana Robbessiera.

37 Szwajcarska misja, podjęta bez pytania obywateli o zgodę w referendum zakończyła się w 2008 roku,
<http://www.currentconcerns.ch/index.php?id=562>

38 Konferencja Luca Michela, Międzynarodowe sympozjum na rzecz Demokracji Bezpośredniej zorganizowane w Sheba (Libja) przez « Centrum zielonej książki » Organizowane od 26 lutego do 3 marca 2007, La Démocratie Directe en Europe : Théories et Praxis. Une vieille idée qui est l'alternative du XXIe Siècle ! (Zapis w posiadaniu autora)

39 « III Konwencja Międzynarodowa MCR » et « Création du MEDD pan-européen », in DEMOCRATIE DIRECTE, bulletin d'information du MEDD, édition francophone, Bruxelles & Paris, nr 11 (2e série), mars 2005, A consulter sur : [http://midd.free.fr/pdf/BDD11\(e\).pdf](http://midd.free.fr/pdf/BDD11(e).pdf)
Et : Interview de Luc MICHEL (en français et en arabe) à la Radio internationale « La Voix De L'Afrique » , Tripoli, Libye, 1er mars 2007, A écouter en streaming sur : <http://midd.free.fr/accueil.htm>

40 Przemówienie...

41 L. Michel, « Pourquoi nous combattons aujourd'hui (1e Partie) - Contre Washington, L'OTAN et la fausse « Europe » atlantiste de

Bruxelles : Avec Moscou pour une autre Europe, grande et libre, de Vladivostok à Reykjavik ! », in La Cause Des Peuples, Bruxelles-Paris, n° 31, décembre 2006

42 <http://www.mcrlebye.org/Politique/ID01.14.10.09.php>, szerzej http://wiadomosci.gazeta.pl/Wiadomosci/1,80708,5871635,Stare_so_jusze_Kadafi_w_Moskwie_i_Minsku.html

43 RIA Novosti, 10.10.2008

44 <http://www.wprost.pl/ar/140548/Rosyjska-eskadra-okretow-na-Morzu-Sroziemnym/>

45 <http://www.osw.waw.pl/pl/publikacje/tydzien-na-wschodzie/2008-04-23/wizyta-prezydenta-putina-w-libii>

46 <http://www.mcrlebye.org/Politique/ID01.14.10.09.php>

47 http://www.rfi.fr/actupl/articles/096/article_3127.asp

The news contained in this newsletter are given only for information.

CEREDD don't approve necessarily these news, particularly when information come from Western media.

This Newsletter is free of charge.

To receive it regularly or if you don't want to receive its future issues, send a mail to : redaction@ceredd.com

**Webmasteur / Editeur responsable et
Directeur de publication : Luc MICHEL**
email : sg@ceredd.com
(128/01 rue de Montigny – B/6000 Charleroi)

NOTICE: In accordance with Title 17 U.S.C. Section 107, this material is distributed without profit to those who have expressed a prior interest in receiving the included information for research and educational purposes. Feel free to distribute widely but PLEASE acknowledge the original source. Fair use only.

Movement for European Direct Democracy / Mouvement Européen pour la Démocratie Directe (MEDD-MCR) : <http://www.medd.info>

European Studies and Research Center over Direct Democracy /
Centre Européen de Recherches et d'Etudes sur la Démocratie
Directe / CEREDD : <http://ceredd.free.fr>

Twitter MEDD-MCR : <http://twitter.com/meddmcr>

Profil FaceBook MEDD-MCR :
<http://www.facebook.com/medd.mcr>

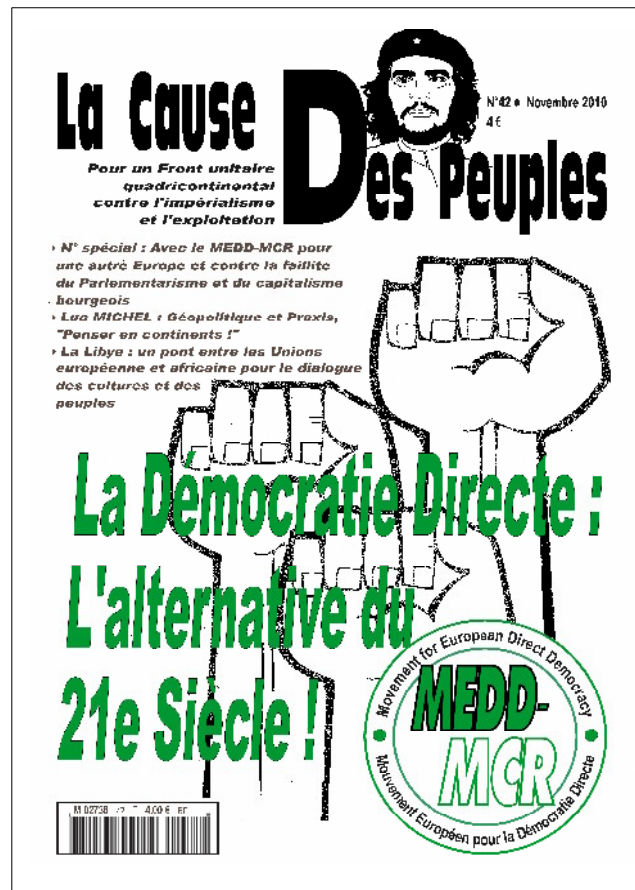
La vision de la Libye comme un pont entre la Grande-Europe et l'Union africaine, que nous avons été les premiers à développer dès le début des années 90, est aujourd'hui largement acceptée et adoptée par les grands acteurs des Unions africaine et européenne. On notera sur ce logo officiel, adoptée par la Commission européenne de Bruxelles pour le projet culturel de coopération entre l'UE et l'Union Africaine « Visionary Africa », les dimensions eurasiatiques de la carte de la Grande-Europe incluant la Russie.

The vision of Libya as a bridge between Greater Europe and the African Union, that we were the first to develop in the early 90s, is now widely accepted and adopted by the great actors of the African and European Unions. Note on this official logo adopted by the Brussels European Commission for the cultural project of cooperation between the EU and the African Union "Visionary Africa", the Eurasian dimensions of the map of Greater Europe including Russia.

CEREDD

Centre Européen de Recherches et
d'Etudes sur la Démocratie Directe –
European Studies and Research Center
over Direct Democracy :

Secrétariat-général pour l'Europe :
CEREDD – Maagdenstraat 37 – B/1000 Bruxelles
Tél : 02/218 73 09 - International : + 32 2 218 73 09 – Fax : 02/218 73 59 –
International : + 32 2 218 73 59 - E-Mail : sg@ceredd.com
Bureau Paris et Secrétariat pour l'Espace francophone :
France - Wallonie – Bruxelles – Suisse romande –
Québec – Afrique francophone - Courriel : espacefr@ceredd.com

Pour plus d'information sur la Libye –
For more information over Libya:
www.medd.info

LIBYA NEWS & FACTS – #2154

**All the Proceedings of 3rd and 4th Summer Universities
2002 & 2003 - 3 reviews - in one CD with PDF printable versions :
Les Actes des 3e et 4e Universités d'Eté 2002 & 2003 -
3 revues - sur un seul CD avec version PDF imprimables :**

only 15 €

**+ Bonus : 4 reviews of the MEDD and CEREDD -
4 revues du MEDD et du CEREDD
(Texts in French and English - Textes en Français et Anglais)**

UNIVERSITES D'ETE EUROPEENNES
Pour les Mouvements Alternatifs, Verts et Pacifistes

More than 250 pages
Acrobat PDF versions

01 - 15 €

**Actes des 3e et 4e Universités d'Eté
Proceedings of the 3rd and 4th
Summer Universities - 2002 & 2003**

EUROPEAN SUMMER UNIVERSITIES
For Alternative, Green and Pacifist Movements

La version française des « ACTES DE LA 4e UNIVERSITE D'ETE POUR LES MOUVEMENTS VERTS, PACIFISTES ET ALTERNATIFS EN EUROPE (Paris - Août 2003) » a été publiée dans la revue LA NATION EUROPEENNE, n° 3 - Août 2005. Version PDF sur :
The English version of the " PROCEEDINGS OF THE 4th SUMMER UNIVERSITY FOR GREEN, PACIFIST AND ALTERNATIVE MOVEMENTS IN EUROPE (Paris - August 2003) " has been published in the review THE EUROPEAN NATION, # 3 - August 2005. PDF version on :

WWW.PCN-NCP.COM/LNE

La Nazione europea

#3
2005

#3 - 8€ - 2e série - Serial 2 - Août 2005 - August 2005
Direction-Webmaster : Luc MICHEL

La Nation européenne

*Proceedings
of the 4th
Summer Uni-
versity - 2003
for Green,
Pacifist and
Alternative
Movements :
" What Future
for World
Order ? "*

*Actes de la
4e Université
d'Eté - 2003
pour les
Mouvements
Verts, Paci-
fistes et
Alternatifs :
" Quel avenir
pour l'Ordre
mondial ? "*

*Actas de
la Cuarta
Universidad
de Verano :
Resumen en
Español*

Revue théorique du Communautarisme européen
Theoretical Review of the European Communitarianism
Rivista teorica dell Comunitarismo europeo

The European Nation

La version française des « ACTES DE LA 3e UNIVERSITE D'ETE POUR LES MOUVEMENTS VERTS, PACIFISTES ET ALTERNATIFS EN EUROPE (Wallonie - Juillet 2002) » a été publiée dans la revue LA CAUSE DES PEUPLES, n° 18 - Janvier 2003. Version PDF sur :

WWW.LCDP.INFO

La Cause

*Pour un Front unitaire
quadricontinental
contre l'impérialisme
et l'exploitation*

Des Peuples

N°18 • JANVIER 2003
N° SPECIAL - 4,5 €

ACTES DE LA " 3^e
UNIVERSITE D'ETE
POUR LES MOUE-
MENTS VERTS,
PACIFISTES ET
ALTERNATIFS
EN EUROPE"
(JUILLET 2002)

***Après le "11 Septembre", Guerre
des Civilisations ou Dialogue des
Peuples contre l'Impérialisme et
l'exploitation ?***

The English version of the " PROCEEDINGS OF THE 3d
SUMMER UNIVERSITY FOR GREEN, PACIFIST AND
ALTERNATIVE MOVEMENTS IN EUROPE (Wallonie - July 2002) "
has been published in the review THE EUROPEAN NATION,
2 - July 2005. PDF version on :

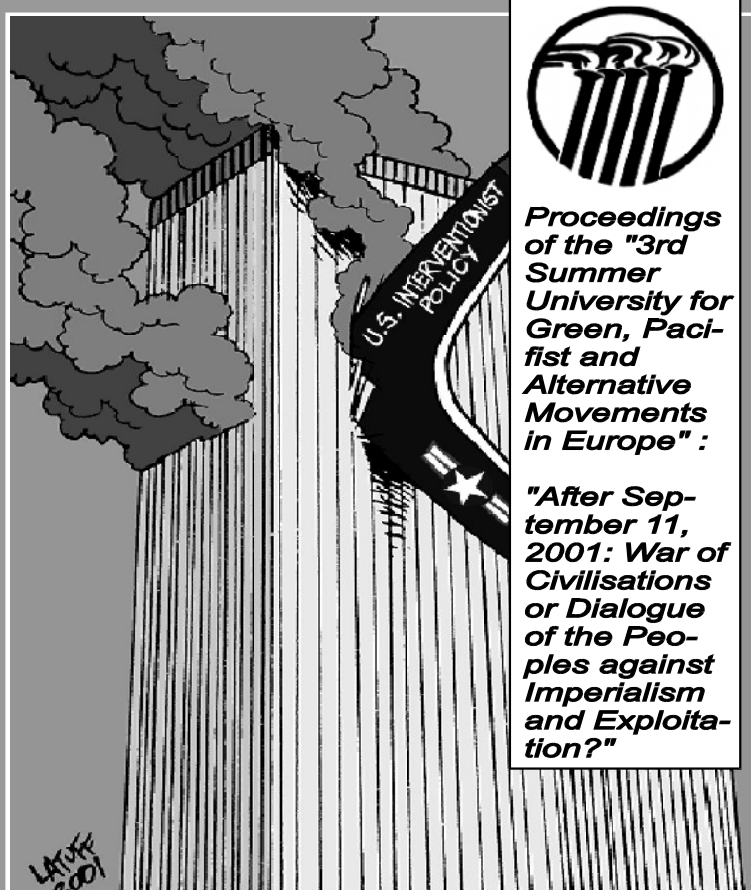
WWW.PCN-NCP.COM/LNE

La Nazione europea

#2 - 6€ - 2e série - Serial 2 - Juillet 2005 - July 2005

Direction-Webmaster : Luc MICHEL

La Nation européenne

#2
2005

*Proceedings
of the "3rd
Summer
University for
Green, Paci-
fist and
Alternative
Movements
in Europe" :*

*"After Sep-
tember 11,
2001: War of
Civilisations
or Dialogue
of the Peo-
ples against
Imperialism
and Exploita-
tion?"*

Revue théorique du Communautarisme européen
Theoretical Review of the European Communitarianism
Rivista teorica dell Comunitarismo europeo

The European Nation